

Efterbetalings- og Bødetilsvaret, som afsluttes efter den 1. April 1947, fra nævnte Dato at regne og indtil Tilsvarets Fastsættelse ved Dom, Kendelse eller et af Skatteyderen afgivet, senere accepteret Forligstilbud skal forrentes med 4 pCt. p. a. dog saaledes, at Skatteyderen kan befri sig for denne Forrentningsbyrde i det Omfang, han forskudsvis indbetaler et Beløb til Dækning af det endnu ikke opgjorte Tilsvaret. Saavel den nævnte Forrentningspligt som Adgangen til forskudsvis Indbetaling til Dækning af Tilsvaret er foreslaaet begrænset til Beløb over 1 000 Kr., saaledes at forstaa, at Forrentningen kun omfatter den Del af Tilsvaret, der overstiger 1 000 Kr., og at den mindste Forskudsindbetaling er sat til 1 000 Kr. Størstedelen af de Smaasager, der som foran anført undergives den summariske Behandling ved de lokale Skattemyndigheder, falder derved udenfor Omraadet af den foreslaaede Ordning, hvilket begrundes ved, at disse Sager alle kan forventes afsluttet i en ret nær Fremtid og indenfor et relativt kort Tidsrum, saaledes at hverken den omtalte Ulighed i Sagernes økonomiske Virkning for Skatteyderen eller Hensynet til Pengeopsugningen spiller nogen Rolle i disse Smaasager.

Foruden den Fritagelse for Forrentning af Tilsvaret, som den forskudsvis Indbetaling af dette vil medføre, er der tillige foreslaaet visse skattemæssige Virkninger af Forskudsindbetalingen, idet det indbetalte Beløb efter Forslagets § 2, saafremt Forskudsbeløbet indbetales under Overholdelse af de i § 3, Stk. 3, og § 4, Stk. 3, anførte Frister for Anmeldelse og Indbetaling, skal kunne bringes til Fradrag, saavel ved Opgørelsen af den skattepligtige Formue, første Gang ved Formueansættelsen for Skatteaaret 1947—48, som ved Opgørelsen af Slutformuen, respektive den laanepligtige Formue ved Beregningen af Formuestigningsafgift og Stabiliseringslaan i Henhold til Lov Nr. 391 af 12. Juli 1946. Fradraget i den skattepligtige Formue for Skatteaaret 1947—48 skulde kunne ske uafhængigt af Tidspunktet for Opgørelsen af Formuen og skulde saaledes ogsaa kunne komme Skatteydere til Gode, som har brudt Røgnskabsaar, og som har opgjort deres for det nævnte Skatteaar skattepligtige Formue paa et eller andet Tidspunkt inden Udgangen af 1946. Derimod er det ikke Tanken, at det forskudsvis indbetalte Beløb skal kunne bringes til Fradrag i den skattepligtige Indkomst i det Aar i hvilket Indbetalingen sker. Fradraget i Indkomsten maa ske paa sædvanlig Maade i det Aar, i hvilket det endelig opgjorte

Efterbetalingsbeløb afregnes, og kan kun omfatte Skatteefterbetalingen, ikke Bødetillægget.

I Forslagets § 3, Stk. 1, fastsættes Grænserne saavel nedad som opad for Størrelsen af det Beløb, der skal kunne indbetales forskudsvis. Korresponderende med Grænsen for det forrentningspligtige Tilsvaret sættes Minimumsgrænsen til 1 000 Kr. Maksimumsgrænsen for Indbetalingen kan vanskeligt placeres andetsteds end, som foreslaaet, ved det Beløb, der udgør Differensen mellem den ansatte skattepligtige Formue for Skatteaaret 1945—46 og den virkelige skattepligtige Formue for dette Skatteaar, saaledes som denne foreløbig er opgjort paa Grundlag af den ekstraordinære Formueopgørelse. I mange Tilfælde vil Tilsvaret naturligvis ikke naa dette Differencebeløb, men i adskillige Tilfælde vil det naa det, ja, muligvis endda overstige det, og disse Tilfælde maa forventes at kunne forekomme saa hyppigt, at det maa anses betænkeligt at fastsætte Maksimumsgrænsen lavere.

Forslagets §§ 3 og 4 giver iøvrigt de nærmere Regler for den forskudsvis Indbetalings Anmeldelse og Indbetaling. Af Hensyn til den almindelige Skattelignings uforstyrrede Foretagelse maa det forlanges, at Skatteydere, der vil benytte sig af Adgangen til forskudsvis Indbetaling, maa anmelde dette snarest muligt, og Fristen kan daarligt fastsættes længere end, som foreslaaet, til Udgangen af Januar 1947.

I § 5 gives de nærmere Regler om Afskrivningen af den forskudsvis Indbetaling paa det endeligt fastsatte Tilsvaret. Det er Tanken, at Beløbet skal afskrives forholds-mæssigt paa Skatteyderens Tilsvaret overfor henholdsvis Staten, Kommunen og den fælleskommunale Udligningsfond, og det skal i første Række afskrives paa selve Skatte-tilsvaret og først derefter paa Bødetillægget. Disse Bestemmelser faar Betydning i Tilfælde, hvor den forskudsvis Indbetaling ikke dækker hele det samlede Tilsvaret, og hvor den resterende Del af dette viser sig at være uerholdeligt.

Saafremt den forskudsvis Indbetaling overstiger det endeligt opgjorte Tilsvaret, foreslaas det overskydende Beløb refunderet Skatteyderen med en Rente af 2 pCt p. a. fra Indbetalingsdagen og til Tidspunktet for den endelige Opgørelse. Ved Fastsættelsen af Rentefoden for denne Afsavnrente er der taget Hensyn til den Fordel, som den skattepligtige opnaar ved at kunne fradrage det forskudsvis indbetalte Beløb ved Opgørelsen af sin skattepligtige Formue, en